

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilcem

kmetskih občin političnega okraja Volosko in mestne skupine Kastav-Volosko-Lovran-Moščenice!

Pred letom dnij vršile so se volitve v deželni zbor istrski. Uspeh volitve v kmetskih občinah volilnega okraja Volosko bil je sijajen: priporočena narodna kandidata bila sta **jednoglasi** izvoljena. In tudi v mestnej skupini Kastav-Volosko-Lovran-Moščenice bila je zmaga naša: voljen je bil po hudej borbi naš kandidat. Izid volitev je močno poparil naše protivnike, kajti ta izid bil je svečan protest proti njihovim trditvam, češ, da je Istra italijanska zemlja; osobito je bil to glasen protest proti trditvi, da imajo vsa istrska mesta izključljivo italijanski značaj.

Razburjenost mej nasprotniki našimi bila je silna, in hoteč jej dati duška, storili so se krive nezaslišane nasilstva: uničili so v glasovitej seji istrskega deželnega zbora izvolitev gospoda **Mate Mandića** za kmetske občine političnega okraja Volosko, dočim so izvolitev drugega poslanca istega okraja, gospoda **Slavoja Jenka** — dasi je bil izvoljen pri istih odnošajih in od istih volilcev — milostno odobrili. Ali ta poslednji je višje cenil narodno čast in poštenje, nego licemerski mu podeljeno nasprotniško milost, ter jim vrgel mandat pod noge.

Posledica tem dogodkom je, da morate zopet stopiti na volišče: razpisane so dopolnilne volitve. Kmetske občine političnega okraja Volosko volijo **dné 25. avgusta** dva poslanca in mestna skupina Kastav-Volosko-Lovran-Moščenice **dné 30. avgusta** jednega poslanca.

Volilci! Podpisana sta tega mnjenja, da bi bilo Vašemu narodnemu ponosu, Vašej značajnosti in Vašemu poštenju najlepše zadoščenje, ako bi zopet jednoglasi volili iste poslanca, katere so politički demoralizirani Vaši protivniki po potu nasilja iztirali iz deželnega zbora.

Zato priporočamo volilcem kmetskih občin političnega okraja Voloskega, da volijo za svoja poslanca sledeča gospoda:

Mate Mandića,

urednika „Naše Sloge“, in

Slavoja Jenka,

trgovca in župana v Podgradu.

Volilcem mestne skupine Kastav-Volosko-Lovran-Moščenice pa priporočamo, da volijo **dné 30. t. m. gospoda**

dr. Andreja Stangerja,

odvetnika v Voloskem.

Volilci! Predstojajo volitve so velepomembne, kajti dokažejo naj našim nasprotnikom, da ne uklonimo — stoječi na potu postave in pravice — svojega tilnika niti pred njihovim nasilstvom.

Pridite torej vsi na volišče in vršite svojo domovinsko dolžnost!

Odbor pol. društva „Edinost“.

Uredništvo „Naše Sloge“.

V Ljubljani, 21. avgusta.

Pozornost evropskih listov obrača se na shod ruskega in nemškega vladarja. Posebno se razpravlja uprašanje, bode li ta shod kaj premenil sedanji evropski položaj. Da nemški cesar ni odpotoval v Rusijo samo za zabavo, ampak so ga tja gnale druge, jako resne stvari, smemo sklepati iz tega, da ga spremlja državni kancelar general Caprivi. Cesar Viljem bode sedaj še jedenkrat poskusil pridobiti si prijateljstvo Rusije, ali pa vsaj prepričati, da se ne sklone zveza mej Rusijo in Francijo. Nemci so pripravljeni v vsem prijenjati Rusiji, da le to dosežejo. Berolinska vlada ne bi nič pomišljala, Avstrijo pustiti na cedilu, ko bi le vedela, da za tako ceno prepreči za zmiraj zvezo mej Rusi in Francozi. Ta zveza Nemcem moti mirno spanje.

Cesar Viljem bode jako težko to dosegel. Jedenkrat je že bil potoval v Rusijo, pa je njegovo potovanje ostalo brez uspeha. Nič večjega uspeha najbrž nema sedaj pričakovati. Nemško prijateljstvo za Ruse nema posebne koristi, posebno v orijentu Rusom dosti koristiti ne more. Pri rešenju orijentskega vprašanja utegne baš Francija igrati mnogo važnejšo ulogo, nego pa Nemčija in je zato ruskim vladi več do tega, da si ohrani naklonjenost Francije.

Pa še drugi uzroki so, zaradi katerih nema cesar Viljem pričakovati, da bi se Rusija sprijaznila z Nemčijo. S svojim hinavskim postopanjem izgubila je poslednja zaupanje Rusije. Nemci neso nikdar bili dobri zavezniki, vedno so svojim zaveznikom za hrbtom sklepali druge zveze. Bismarck sam se je očitno bahal s tako politiko, češ, da ima vedno dve železi v ognju. Sedaj se pa kaže, da bode Nemčija kmalu žela grenek sad tako dvojzračne politike. Ona si je tudi vedno prizadevala, da oslabša sosedne države z raznimi spletkami. Znano je, da je Bismarck Francoze zamotal v Tonking, samo, da oslabi francosko moč v Evropi. Rusijo je pa skušal s tem oslabiti, da je podpiral vse državi sovražne elemente v Rusiji. Ruski nihilizem je dobival vedno potuho in podporo iz Nemčije. Kako škodoželjno so se veselili nemški listi, ko se je izvedelo, da se nihilizem zopet giblje.

Nemčija je tudi vedno podpihovala pribaltijske Nemce proti Rusiji. S svojimi agitacijami je v njih vzbudila nadejo, da se ruske pribaltijske pokrajine pridružijo zedinjeni Nemčiji. Ko nemški vladar in nemška vlada svetu zagotavljata, da Nemčija ne hrepeni več po novih zavojevanjih, da je Helgoland zadnji kos nemške zemlje, pridobljen brez skrbi in solz, rujejo nemški agitatorji na vso moč po tujih državah. Zadnje dni so prišli v Rusiji na sled novim nemškim spletkam. Po vsej Poljskej je Nemčija osnovala posebne odbore, da delujejo na to, da spuntajo Poljake. Delovanje teh odborov je bilo jako živahno, posebno, ker jim ni manjkalo denarja.

V Poznanji izhajajoč poljski list je že popolnoma resno zagotavljal, da se bodo ruski Poljaki bojevali na strani Nemčije, ako pride do boja. Če bodo zmagali Nemci, obnovila se bode Poljska pod pokroviteljstvom Nemčije. To nam lepo kaže nemško postopanje. Obnovljenje Poljske bilo bi naperjeno proti Avstriji in Rusiji, pa vender Nemčija pospešuje to obnovljenje, dasi je zaveznica Avstrije in klečeplazi za ruskim prijateljstvom.

V Rusiji se je na povelje carjevo začela velika preiskava, ki je razkrila že precej delovanje teh komitetov. Več oseb so že zaprli, druge pa iztirali. Mej iztiranci je mnogo židov, ker se baš

LISTEK.

Labodska dolina.

Labodska dolina, dolejša namreč, je najtoplejši, najrodovitnejši in najlepši predel na Koroškem. Zaradi milega podnebja in očarajočih prirodnih lepot imenujejo domačini to dolino „koroški raj“. Narod pripoveduje o njej, da je bila v starodavnih časih jezero. Na nasprotnih bregovih imela sta dva prijateljska graščaka svoja gradova. Ljubila sta se neizrecno mej seboj, kar v tistih časih ni bilo baš v navadi, in obiskovala sta se vedno drug drugega v čolnih vozeč se čez jezero. Prigodilo se je pa, da je nekajeden grof pri taki vožnji utonil. Prijatelj njegov hotel je truplo ponesrečenca dobiti in zato je ukazal, prekopati dolino na spodnji strani jezera, da je voda odtekla. Tako se je spremenila jezerska kotlina v rodovitno dolino.

V Labodsko dolino se pride od Spodnjega Dravograda (Drauburg), kjer so si marljivi koroški Slovenci v novejšem času ustanovili svojo „hranilnico in posojilnico“, ki blagonsno deluje mej zatiranimi kmeti. Mala železnica vodi čez dravski

most ob levem bregu reke navzgor po zelo stisnjeni z gozdom obraščeni dolini do Laboda (Lavamünd). Tu se izliva Labodnica (Lavant) v Dravo, ki prihaja od zahodne strani v Labodsko dolino. Na severni strani Laboda začena se ettendorfska soteska, ki traja ravno do polovice železniške drage, to je do 19. kilometra. Tam pa se svet začena opirati in na levi strani zagledaš na visokem obrastenem hribu cerkev sv. Ivana in višje gori razvaline Rabenstein, na desni pa kalvarijsko kapelico na navpični skali. Kmalu potem se ti prikaže staroslavna opatija Šent Pavel in ti se nahajaš v začetku prave Labodske doline.

Spodnja Labodska dolina je udolbena mej Svinjsko planino *) (2081 m) na zahodu in glasovitim Golovcem (Koralpe, 2144 m) na vzhodu. Dolga je 15 km, široka do 5 km in skoro popolnoma ravna, le da se precej strmo vzdiguje (Šent Pavel 381 m, Volfperk 460 m). Obestranski obronki vzdigujejo se zelo polagoma in zato so tudi povsodi obdelani. Skoro z vsakega mesta v dolini uživaš svoboden pogled na gorske višine, ako jih zavidna megla ne pokriva. Gledalčevo oko ne zapazi nikjer

*) „Sausalpe“ imenuje se na Gorenjskem na kratko le Svinja. Uredn.

nič golega in pustega, le daleč tam doli na jugu molé Karavanke svoje sive glave proti nebu. Svinjska planina in Golovec pa, ki sta sestavljena iz gnajsa, obrastena sta prav do svojih širokih, na dolgo raztegnjenih temen. Spodaj po bolj strmih obronkih so navadno smrekovi in borovi gozdi, zgorej pa njive, travniki in pašniki. Te različne kulture podajajo gledalcu pravo mozaično sliko v najživejših barvah. Kakor različno široki, večinoma zakrivljeni trakovi vrst se črni borovi gozdi, temnozeleno in svetlozeleno listnato drevje, rumena žitna polja in sredi njih bele hiše, nad vsem pa sivi, od solca več ali manj razsvitljeni oblaki. Do 1100 m in še čez so višine obdelane, spodej po dolini pa se vrsté žitna polja, travniki, sadni vrti in smrekovi gaji, vse polno živahnosti in bujnosti. Da, na griči pod gradom Thüru na obronku Svinjske planine raste še celo vinska trta.

V starejših časih pa je bilo vinarstvo po Labodski dolini še bolj razširjeno. Zlasti mnogo vina je rastle okolu Volfperka. Tako so pridelali l. 1557 volfperški meščanje (59 družin) 600 četrtinov vina; l. 1572 meščanje 528, kmetje pa 140 četrtinov!

(Konec prih.)

židje radi dajo porabljeni za take agitacije, ki so dobro plačane. Tako postopanje Nemčije je mnogo pripomoglo, da so v Peterburgu se precej otresli predsodkov zastran zveze s Francijo. Poslednja je stopila na prste ljudem, ki so se pripravljali za atentate proti ruskemu vladarju, Nemčija, ki se tako rada sklicuje na stoletno prijateljstvo z Rusijo, pa le intriguje proti slovanski Rusiji.

Kako daleč sta se že približali Rusija in Francija ne moremo vedeti. Nekateri trdijo, da sta že sklenili politično zvezo, drugi pa menijo, da se taka zveza kmalu sklene. Toliko je gotovo, da je pot za tako zvezo že poglajena, da so premagane one težave, ki so se še nedavno stavile taki zvezi.

Kako se je mišljenje o Franciji v ruskih krogih premenilo, kaže najbolje to, da je ruski car, izdal ukaz, ki ima pred vsem namen zblížati Francijo in Rusije v gospodarskem oziru. Dalo se je namreč dovoljenje, da štiri francoske strokovne komisije, dve kmetijski in dve industrijski, prepotujejo vso Rusijo in jo preiščejo z industrijskega, finančnega in kmetijskega stališča. Te komisije imele bodo pravice predlagati take potrebne reforme in njih člane imenuje v sporazumljenji z ruskim veleposlaništvom francosko trgovsko ministerstvo. Ruska vlada pa doda tem komisijam, ki bodo potovale na ruske državne stroške, potrebne uradnike in ruske domače veščake. Gotovo je ta carski ukaz znamenje nenavadnega zaupanja.

Gospodarsko približanje mej Rusijo in Francijo bode pa tudi velike važnosti. Sedaj Rusija v nobenem oziru ne bode več navezana na Nemčijo. Poslednja bode gotovo tudi najprej čutila posledice tega približanja. Gospodarsko približanje mora naravno privedi tudi do politične zveze. Vse prizadevanje nemškega cesarja, da bi preprečil za Nemčijo toli nevarno zvezo mej Rusijo in Francijo, ostane brezuspešno. Rusija je predobro spoznala Nemce, da jim na ljubo ne žrtvuje dobrih odnosajev s Francijo. Slavnostni dnevi shoda obeh cesarjev kmalu minejo in cesar Viljem II. povrne se v Berlin, ne da bi se bil otresel velikih skrbi, ki mu jih dela rusko-francosko zblížanje.

Na dan s slovenskimi napisi!

Iz Gorice 18. avgusta.

(Konec.)

In v to svrhu naj bo vsa slovenska zemlja kar pokrita s slovenskimi napisi! Od Mure do Adrije po celi progi južne železnice naj zrejo tujcu slovenski napisi v obraz; in sicer ne skromni in majhni ampak veliki, iz daljave vidni; njih vsebina ni važna, ampak glavna stvar je, da so slovenski. Istotako naj bo vse polno slovenskih napisov ob vsaki veliki ali mali cesti, tudi ob gorskih stezah, kjer zdaj alpinsko društvo napravlja nemške kažipote; ne samo na krčmah in prodajalnicah, ampak tudi na zasebnih hišah; saj je kaj lepa navada, a pri nas še ne udomačena, usekati v nadvratni kamen novo zidane ali ponovljene hiše par besed v spomin zgradbe, ali kako podoben rek, kot geslo gospodarjevo! Ne samo ob mejah, po vsej širini slovenske zemlje naj bodo napisi! Naj se ne vpraša, kje da bi bil potreben, ampak, kje bi se našel še kak primeren prostorček za napis? Če se zahteva od vlade, da daje slovenske napise železničnim postajam in javnim c. kr. uradom, kak utis mora napraviti, če Slovenci sami kaj takega pri svojih hišah ne storijo?

Tu je treba krepke agitacije. Začeti treba tam kjer je najmanj ovir, kjer ni treba premagovati strahu pred nasprotniki, namreč v čisto slovenskih krajih in takih, ki imajo vsaj narodna starejšinstva. Treba je narod privaditi, treba slovenske napise spraviti v modo. Vsak mej narodom živeči omikanec naj prigovarja temu ali onemu, in če se ne uda ta, tretjemu in četrtemu; če bodo nekateri ubogali, bodo je drugi že raje posnemali. Dopisniki časopisov naj pridno poročajo svojim listom, koliko je v njihovem kraju slovenskih napisov, koliko drugih; naj imenoma pohvalijo one, kateri so si slovenske napise napravili, in opominjajo druge, ki si jih še niso. Naj uplivajo pri izdelovanju, da bodo napisi dostojne oblike, pravilni v lepopsnem pravopsnem oziru. Kjer bo jedenkrat dosti slovenskih napisov, bo še marsikateri tuji naseljenec se uklonil lokalni šegi, ker se v svojem trgovskem interesu ne bo hotel v nasprotje postaviti proti prebivalstvu. Kar zadeva to težavo, da

po deželi nedostaje sposobnih slikarjev in kaligrafov, moram omeniti, da so v mestu na prodaj obrazci, t. j. „patrone“ od medene plošče za črke vsake oblike in velikosti. S pomočjo takih obrazcev vsak preprost mizar, celo nekoliko spretnorok gospodar sam lahko izvrši prav dostojni napis, in taki obrazci se lahko posojujejo mnogim, in niso dragi.

Pomislimo, da običajni napisi značijo povsod gospodujoči jezik dotičnega kraja. Sedaj niti tuj, niti slovensk potovalec ne dobi utisa na slovenski zemlji, da je tu slovenski jezik gospodujoč. Naj se to vender že jedenkrat popravi! In izdatnejšega sredstva temu ni, nego obilno število napisov v našem jeziku. Ob marsikateri slovesnosti se agituje za razobešanje narodnih zastav. Koliko več so napisi vredni agitacije! Zastava visi dva tri dni na svojem mestu; napis vedno, leta in leta; zastava je simbol slovenstva; napis je slovenščina sama na sebi; trobojnice radi demonstrativnega značaja vlada srpo gleda in v kritičnih krajih in slučajih celo prepoveduje; napis naj še toliko jezi kogar koli, kaj mu hoče? škripal bo morda s zobmi, v žepu delal pest, a molčati bo moral.

Če bo sredina slovenske zemlje polna slovenskih napisov, bo marsikateremu misijonarju nemškega „Schulvereina“ pri njih pogledu srce upalo. Napisi pa bodo se sami od sebe širili tudi do jezikovnih mej in v mesta, kjer so Slovenci v manjšini. To bi bil pravi slovenski jez ob naši meji! Kjerkoli Nemec ali Lah na slovenski zemlji napis v svojem jeziku napravi, naj se jih napravi toliko slovenskih okoli njega, da se bode čutil kakor čuk na palici, okrožen od podnevnih tičev.

Želeti bi bilo zlasti mnogo v kamen usekanih napisov na primernih mestih, da bo rod naših potomcev nahajal več sledu za nami nego mi za našimi pradedi. Dozdaj „so naši samo grobovi“; jedini nagrobni kamni, zlasti na Primorskem imajo slovenske napise; tako potomci ne bodo družega izvedeli o nas, nego da smo bili rojeni in da smo umrli. Vsaka nova zgradba, javna ali zasebna, naj bi imela primeren napis. Naši pesniki bi gotovo zmatrali za zanimivo nalogo, izumiti za vsak slučaj, če bi jih kdo naprosil, kak duhovit in jednat napis, ki bi imel biti usekan v kamen, in bi imel več bralcev in občudovalcev njihovega genija, kakor umotvor v knjigo zapisan.

Kakor se lepa deva ne zadovoljuje z onimi krasotami katere jej je podaril stvarnik, ampak se krasi in lišpa še sama, kolikor se more, tako naj se mila naša Slovenija ne ponaša samo s svojo naravno krasoto, ampak se krasi tudi s svojo roko; a okrašena in nakičena po uzorih sosedinj svojih naj ostane slovenska deva, jedino slovenski govoreča! Š.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. avgusta.

Volitve na Koroškem.

Vsi poslanci voljeni v kmetskih občinah so razen dveh nemški liberalci. Nemški konservativci se volitve nikjer udeležili niso, dobro vedoč, da nikjer niti znatne manjšine ne dobé.

Staro- in Mladočehi.

Mej Staro- in Mladočehi vrše se pogajanja, da bi v bodoče vzajemno postopali. Prvi korak storili so Staročehi. Ko se je dr. Rieger povrnil z Dunaja, ne da bil kaj opravil, so mnogi staročehski poslanci izrekli misel, da bi sedaj najbolj kazalo, da se sporazumijo z Mladočehi. Mej obema strankama posreduje deželni odbornik dr. Škarda. Se li stranki sporazumite, se še ne ve. Pomenljivo je pa, da staročehska glasila več tako ne napadajo Mladočehov. „Politik“ se je toli premenila, da jej že nemški listi očitajo, da je postala glasilo Mladočehov.

Vnanje države.

Makedonski škofje.

Jeden večjih Dunajskih listov ima dopis iz Carigrada, v katerem dopisnik slika vsa pogajanja o nameščenju bolgarskih škofov za Makedonijo. Ruski protest bi bil vse preprečil, da se neso za Bolgare potegnili avstrijski, angleški, italijanski in nazadnje še nemški veleposlanik. Ko je sultan videl, da je večina velevlastij za Bolgare, odredil je, da se izroče bolgarskim škofom berati.

Ruski kmetje

se zelo izseljuje v južno Sibirijo, katera ni tako pusta dežela, kakor se navadno misli, temveč so južnejši kraji jako ugodni za kmetijstvo in izredno plodoviti. Že Iskander (Aleksander Hercen) je v svoji knjigi „Tjurma i Ssilka“ pisal, da je Sibirija dežela bodočnosti, treba samo, da se zboljšajo ob-

čila. Morda ne bode več dolgo, da bodo iz Sibirije prevažali žito in druge pridelke v Evropo.

Veliki ruski manevri

v Volhiniji začno se 8. septembra in bodo trajali 8 dni. Pri teh manevrih bode tudi car, poveljnika bodeta pa generala Gurko in Dragomirov, oba izvrstna stratega. Car se pa tudi udeleži velicih pomorskih manevrov.

Rumunski kralj

je odpotoval v inozemstvo, ko se je povrnil princ Ferdinand v Bolgarijo. Kralj je bil zadnje dni na Dunaji in v Ischlu. Vsprejel ga je cesar Fran Josip. Nekateri Dunajski listi hoté vedeti, da sta se vladarja posvetovala o važnih vojaških zadevah. To je zaradi tega precej verjetno, ker je kralj vsprejel načelnika glavnega generalnega štaba barona Becha.

Francoska zbornična desnica.

Ker pod monarhično zastavo konservativci ne morejo priti do veljave, svetujejo mnogi njih vodje, da bi se sprijaznili z republiko in se organizovali kot nova republičanska konservativna stranka. Nekateri listi že trdijo, da se taka stranka kmalu osnuje in se jej pridruži nad 100 državnih poslancev. Če se to zgodi, skrči se jako število monarhistov v francoski zbornici. Bode jih le malo več, nego je Boulangerjevih pristašev. Republičanski konservativci bi s sedanjimi zmernimi republičani v zbornici skušali dobiti večino.

Angleški parlament

odšel je na počitnice. Bil je že skrajni čas, kajti le malo poslancev se je še udeleževalo zborovanja Prestolni govor, s katerim se je zasedanje zaključilo, naglašja, da so odnosi z vsemi vlastmi najboljši, in prav ob kratkem omenja delovanje parlamenta. — Parlamentsko delovanje v minolem zasedanju ni bilo posebno plodovito. Cela vrsta predlog ostala je nerešena. Ker se tudi ni še sklenil zakon, da se kar nadaljuje v novem zasedanju obravnavanje predleg, ki so ostale nerešene, bode vlada morala vse predloge z nova predložiti.

Dopisi.

Iz Cerkljan pri Kranji 18. avgusta.

[Izv. dop.] Baje da se ne motimo, ako danes javljamo svojim bratom po slovenskih pokrajinah, da je naši fari in bližnji okolici zasvitela letos dōba narodne probuditve in zavesti. Ne še prav pred enim mesecem smo imeli veselico, katero je priredila tukajšnja podružnica sv. Cirila in Metoda, sinoči pa zopet novo, katero so priredili tukajšnji dijaki na korist „Prešernovemu spomeniku“, a obetalo se je, da se smemo nadejati še jedne. Obakrat smo se živo zanimali zanju, zlasti je bilo sinoči mnogo preprostega naroda mej poslušalci, poleg najodličnejšega razumništva. — Na vrtu gospoda Vavkna je vihrala že po dnevu dolga trobojnica, nasajena na visokem drogju. Bila je znamenje, da se bode vršila veselica na tem kraju. — Prostor in oder sta bila kaj dobro izbrana ter prikrita s preprogami. Za občinstvo so bile postavljene klopi in stoli, a premalo jih je bilo, mnogo poslušalcev je moralo stati. Veselica se je pričela ob osmih zvečer.

Pred nas stopi gosp. Žun Valentin, dijak iz Trboj. Pozdravil je občinstvo v pesni, katero je zložil sam. V njej veselo pozdravlja mnogobrojno občinstvo, ki je „učeco se mladino“ uverilo, da se ni trudila zaman, ker je priredila „veselico“. Razvija potem v pesni blago misel, da mora „učeca se mladina“ že zdaj sejati seme domoljubnega delovanja, da požene kal, cvēt, kajti: „saj še drevo se je zato usadilo, da kdaj bi cvet in sad rodilo“. Učiti se treba zgodaj, kako je koristno služiti domovini. Naposled prosi g. deklamovalec, naj slav. občinstvo blagovoljno oprostí „učeco se mladino“, ako ne bode mogla rešiti svoje naloge tako, kakor bi vsi iskreno želeli, kajti: „Mladé, mladé so naše sile, zato obsodbe prosim mile“.

Poslušali smo to deklamacijo z vsem zanimanjem. Dokaj pohvale našel je bil govornik mej nami in kličemo mu: le naprej po tej poti!

Po kratkem presledku stopi na oder gospod Valenčič, dijak šestošolec. Deklamoval je prav dobro Gregorčičevo pesen: Blagovestniko m. Z naudušenjem smo se mu zahvalili.

Po kratkem oddihljeji je prišla na vrsto gledališka igra: Slep, né lep. Igrali so jo naslednji gospodje dijaki: Petrič Ivan, natakár, Valenčič Ivan, kmet Pivčan, Podjed Jože, kmet Ribničan, Sedlar Jože, kmet Tržičan, Hribar, Wunder Korošec, Merk Oton, birič, Jenko Jože, pisar, Žun Valentin, sodnik.

Ta točka veselice zanimala je posebno kmet-sko ljudstvo. Vsi gospodje igralci so prav dobro zvršili svojo nalogo ter želi za to obilo priznanja.

Z gledališko predstavo je bil vspeh končan. Odlični gostje naši iz Kranja: gospod župan Šavnik, c. kr. okrajni sodnik Starč, trgovec Krišpar vsi z soprogami in obitelji, vrnili so se takoj potem domov. Ostali so se razvrstili ob mizah na vrtu, kjer se je pričela jako živahna zabava. Bili so gg.: Vjekoslav Spinčič, probuditelj tužne Istre, Simon Rutar, izborni veščak slovenski zgodovini, Ignacij Borštnik, Ivan Hribar iz Ljubljane in drugi.

Izmej napitnic omenjajmo Spinčičevo, prvo dijakom, drugo slovensko-hrvatske domovini, Hribarjevo Spinčiču in Rutarju, Borštnikovo slovenski dramati. — (Gospoda: Spinčič in Rutar sta v Cerkljanah na letovišči.)

Bog daj naši fari in okolici še mnogo takšnih veselice, preprosti narod se potem poblaži in prebudi iz svoje narodne nezvesti.

Domače stvari.

— (Osemdesetletnico) praznuje jutri gospod dr. Jernej Zupanec, c. kr. notar v Ljubljani in predsednik notarski zbornici. Čestitalo se mu bode tem povodom od vseh strani, najiskrenejše pa mu bode čestitala vsa narodna stranka, ki ga s ponosom imenuje svojega in v njem časti uzornega rodoljuba, kot zlato čist značaj, in skozi in skozi plemenitega moža. Odkar se je pričelo narodno gibanje, vidimo gospoda dr. Jerneja Zupanca vedno v prvi vrsti delavcev za narod. Ni ga bilo narodnega društva, kateremu bi ne bil pristopil kot član, ni ga bilo narodnega lista, narodnega podjetja, katerega bi on ne bil podpiral. Pri vseh takih prilikah imel je vedno odprto roko in srce in žrtvoval je velike vsote za narodne namene. Kot notar začel je on v Ljubljani prvi uradovati slovenski, v javnem in zasebnem življenju zastopal je vedno in povsod načela enakopravnosti, bil skratka, uzoren narodnjak, prijatelj in vrstnik pokojnemu dr. Bleiweis, Souvanu in drugim slavnim in znanim prvoboriteljem našim. S svojim rodoljubnim delovanjem, s svojo ljubeznivostjo pridobil si je srce vsacega, kdor ga pozna in o njem se sme reči, da ga nima sovražnika in da je obče visoko spoštovan mož. Zatorej najiskrenejše želimo, da nam tega izbornega moža milostna usoda še dolgo ohrani tako čilega na duhu in telesu, kakor je danes, zato mu iz hvaležnih prs naudušeno kličemo: Na mnogaja leta!

— (K volitvam na Koroškem) nam je dodati, da sta v kmetijskih občinah v Zilski in Kanalski dolini izvoljena Nischelwitzer in „poturica“ Abuja s 55 oziroma 56 glasovi. Naša kandidata dobila sta 20 in 16 glasov. V bodoče pojde že bolje, polagoma se bodo našim ljudem oči odprle in slavili bomo tudi še v tem okraji tako sijajno zmago, kakeršna je bila v Velikovci.

— (Štiridesetletnica Strossmayerjeva.) Od nas že na kratko omenjeni članek čeških „Narodnih listů“ se glasi: Djakovski škof Josip Juraj Strossmayer slavil bode dne 8. septembra t. l. jubilej svojega 40letnega škofovstva. Po privatnih vestéh, ki dohajajo z juga, delajo se tam že na vseh straneh priprave, da se dostojno proslavi ta, ne samo za Hrvatsko, nego za vse Slovanstvo velezanimivi dan, jubilej škofa, ki se je proslavil s celo vrsto veličih dejanj in požrtvovanj, ki je toliko storil za svoj narod, kakor nijeden hrvatski škof v vsem tem tisočletju, počenši od dobe slovanskih apostolov pa do danes. — Češki narod, kateremu je bil škof Strossmayer vedno posebno naklonjen, proslavil bode uzvišenega jubilanta dostojno. Z raznih strani, iz Prage in z dežele, dohajajo nam vesti, da se pojedina mesta in mnogobrojne korporacije pripravljajo, da ta dan proslavijo na posebno svečani način. Zastopstvo mesta Prage, naši znanstveni zavodi in razna društva bodo gotovo svojemu častnemu meščanu in članu skazala odlikujoče spoštovanje. Mnogobrojni njegovi prijatelji v Pragi odposlali bodo posebno deputacijo z adresno. „Praška Beseda“ priredi na dan slavnosti banket s svečanim proslovom in koncertom; pojedina mesta imenovala ga bodo častnim članom itd. itd. Da pa bode ta proslava škofa Strossmayerja dostojna slovanske zavednosti češkega naroda, moralo bi vsako češko mestece, vsaka, tudi najmanjša češka občina, ako tega že ni storila dozdej, podeliti častno meščanstvo največjemu Slovanu naše dobe. S to veličanstveno manifestacijo podali bomo svetu najlepši dokaz, da se je češki narod z vsem Slovanstvom stopil v jedno celoto.

— (Nadvojvoda Viljelm), generalni inšpektor topničarstva, pripeljal se je danes zjutraj s poštanim vlakom s Krškega v Ljubljano. Na kolidvoru vsprejel ga je gosp. deželni predsednik baron Winkler.

— (Štajerski deželni zbor) pričel bode svoje letošnje zborovanje, kakor poroča — „Grazer Morgenpost“ — sredi meseca oktobra.

— (Mil gost) Nekaj dnij se je bavil mej nami g. profesor Anton Bezenšek, vračajoč se od shoda stenografov v Monakovem. Čitateljem našim bodo še v dobrem spominu dopisi, katere je podajal slavni naš rojak v „Slov. Narodu“ o razstavi Pariški. Poklonil je jeden odtisek posebne knjižice „Pisma iz Pariza“ predsedniku francoske republike g. Sadi-Carnotu v maji letošnjega leta, ter smo imeli priliko čitati jako laskavo pismo, s katerim se je zahvalil v imenu predsednikovem, zadnji čas mnogo imenovani brigadni general Brugère, ki je generalni tajnik predsedništva republike. Posebno poudarja v tem pismu, s kakim veseljem je g. predsednik Carnot vzel na znanje to delo, v katerem je pisatelj za svoje rojake Slovence popisal utise, katere je nanj naredila Francoska in razstava l. 1889. Odlikovalno to pismo nam je nov dokaz, da je zanimanje za slovanstvo na Francoskem vedno večje, in nas posebno veseli, da se je tako laskavo priznanje izreklo rojaku našemu. Gospod profesor Bezenšek podal se je na svoj dom na Štajersko, odkoder se bode vrnil v Plovdiv.

— (Umrli) je včeraj zjutraj g. Konrad Grimm, c. kr. nadinženier pri stavbinskem oddelku c. kr. deželne vlade. Zadela ga je kap.

— („Brusa“) izšla je včeraj 16. številka. Vsebinska: Pesniške slike. Slikal Hudomušnik. — Izidorja Muzloviča premišljevanja. — Ribničan in njegov sin pri veliki maši v Ljubljani. — Kako se je Kočevar pekla privadil. — Češko-nemška sprava. — Glas izmej občinstva. — Nesrečna obitelj. — Bohinjci in Blejci. — Dopisi — Telegrami. — Poslednji izpit pri knezoškofu. — Otroški humor. — Razpis. — Hlebce. — Luna ali solnce? itd.

— (Krajni šolski svet „okolice Celjske“) v katerem je vladarila dosedaj nemškutarska stranka, prešel je z dnem 17. avgusta v narodne roke; ta dan izvolil je namreč nov naroden občinski odbor v krajni šolski svet gg. Janeza Zupanca, Matevža Glinšeka (župana), Frana Lipovšeka in Karla Šaha, same narodnjake. Tako je zopet jedna važna nemškutarska postojanka v okolici Celjski prešla v narodne roke.

— (Iz Trsta) se piše „Edinosti“: Obžalujemo v obče, da „Adria“ (to je namreč oficijelni list) noče poznati nas Slovencev. Opisala je vso slavnost, vršivšo se povodom cesarjevega rojstnega dne, a najzvestejše ljudstvo, zastopano po „Del. podpornem društvu“, je čisto prezrla. Ali se sramujete tega elementa, ki je po vsej resnici avstrijski stražar ob obalah Adrije?! Ali znabiti se vam je to kadilo, ker so naši ljudje „živio“ klicali? Čudno je to: onim, ki neprestano delajo vladi preglavice, gredo vladni listi vedno na roko — nas, ki smo jej verno udani, pa prezirajo. Tudi mi smo sinovi mogočnega plemena, ali drzni nismo, kajti nam so bombe in petarde nepoznana stvar in mi smatramo za prvo svojo dolžnost biti zvesti podaniki svojemu vladarju. Ali enakopravnost bomo tako dolgo zahtevali, dokler je ne dobimo — dokler ne preneha tisto preziranje, katero je prav netaktno zagrešila gospa „Adria“.

— (Mestna jahalnica) se bode zgradila v Zagrebu, katere stroški so preliminirani s 30.000 gl. Utemeljitelni članovi bode 40, ki bodo oskrbeli preliminirano vsoto. Jahalnica bode vsacemu pristopna, ter se bodo v njej imela predavanja o jahanji in izposojevali jahalni konji. To bode zopet jedna velikomestna naprava več v Zagrebu, ki se razvija prav lepo in veselo.

— (Vabilo k slavnosti,) katero priredi „Šmarijsko narodno bralno društvo“ v spomin rojstnega dne Nj. Velečastva presvetlega cesarja Fran Josipa I. pri gospodu Matevžu Škrjancu, županu v Šmarji, dne 24. avgusta 1890. Vspeh: 1. Vsprejem tujih gostov in društev v Šmarji. 2. Pozdrav došlih gostov na kraju svečanosti točno ob 3. uri. 3. „Nezakonska mati“, samospjev, poje gospodičina Pavla Suwa s spremljevanjem na harmoniji. 4. Slavnostni govor. 5. Petje. 6. S. Gregorič: „Naš narodni dom“, deklamacija govori učenka Josipina Potokar. 7. Petje. 8. Vilhar: „Rožiči“, samospjev, poje gospodičina Pavla Suwa.

9. Petje. 10. Prosta zabava in ples. Začetek ob 3. uri popoldne. Pri slavnosti sodelujejo iz posebne prijaznosti gg. Ljubljanski pevci. Vstopnina za udeleženca, z družino 10 kr., za neude 10 kr., z družino 20 kr. — Preplačila se hvaležno vsprejmó. Slavnost vrši se pri ugodnem vremenu na prostem, pri neugodnem v polištvu. Za dobro postrežbo bode skrbnjeno. K obilni udeležbi najljubneje vabi

odbor.

— (Iz Hrastnika) se poroča, da je včeraj povozil in usmertil tovorni vlak hčer tamošnjega postajnega načelnika, gospodično Gizelo Br.

— (Iz Rogatca) se nam piše: Dne 18. t. m. našli so tukajšnjega tržana Ivana Ogrizka, nedaleč od hiše na njegovem sadnem vrtu obešenega. Dasi ga je našel neki pastir kmalu potem, ko se je obesil, ga vender neso mogli več oteti smrti. Ivan Ogrizek je bil tu več let krčmar in precej znana oseba ter zapusti razven vdove še dva odrasla otroka. Slabe denarne razmere so baje krive samomoru.

— (Razpisano je mesto) okrajnega zdravnika za Verdeljski okraj (okrajna blagajnica za bolnike). Letna plača 750 gld., prošnje do 25. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. avgusta (N. Fr. Pr.) Posledica pogajanj mej Staro- in Mladočehi bode nekda, da se osnuje neka srednja stranka. Nova stranka bode pripravljena glasovati za spravo, če se dovoli češki notranji jezik.

Dunaj 20. avgusta. Srbska vlada poslala Kalnoky-ju noto, v kateri izraža željo, da se kmalu dobrovoljno poravnava obstoječ carinski razpor.

Monakovo 20. avgusta. Kralj rumunski in prestolonaslednik Ferdinand odpotovala sta v Svico.

London 20. avgusta. „Daily News“ poročajo o novem pobijanju in mesarjenju kristijanov v Muši pri Erzerumu. Število žrtev ni znano.

Novi York 20. avgusta. Zastopnik republike San Salvador v Guatemali poroča brzojavno, da je general Ezeta s častnimi pogoji sklenil mir.

Novi York 20. avgusta. Grozoviti vihar razrušil v Wilhesharru v Pennsylvaniji do 100 hiš. 40 oseb mrtvih in 100 ranjenih. Vas Summerville je vihar popolnoma razdejal.

Dunaj 21. avgusta. „Wiener Zeitung“ objavlja imenovanje grofa Chorinskega, predsednika deželnemu sodišču v Solnogradu, predsednikom višjemu deželnemu sodišču na Dunaji.

London 21. avgusta. Uradno se je konstatovalo, da je pomorščak, o katerem se je mislilo, da je zbolel za kolero, zbolel le za evropsko kolero (Cholera nostras). Zdravje se pomorščaku že boljša.

London 21. avgusta. (Standardovo izvestje). Angleško-portugalska pogodba se je podpisala.

Tanger 21. avgusta. Sultan zmagal ustajnike pri Zemri in dal je odrezati 80 glav, kar je napravilo na Beberce velik moralni upliv.

Razne vesti.

* (Kongres zdravnic.) Leta 1892. snide se v Chicagu shod zdravnic. To jasno kaže, kako znatno je že število zdravnic v Ameriki. Snujejo se tudi vedno novi zavodi za ženske. Na Julian-Hopkinsovem vseučilišču v Baltimoru otvorili bodo v kratkem zdravniški oddelek za ženske.

* (Štiri in dvajset ur v vodi.) Američanski plovni umetnik Dalton preplaval je v 23½ urah kanal La Manche. V nedeljo popoldne skočil je v morje blizu Boulogna in priplaval v Folkestone v ponedeljek popoldne okoli četrte ure. Večinoma plaval je na hrbtu ležeč. Spremljevala ga je rešilna ladja „Ocean King“. Ko je bil priplaval na angleško obrežje, bil je skoro popolnoma onemogel in so ga odnesli v neko bližnje kopališče, kjer se je kmalu zopet okrepal. Pred 15 leti bil je kapitan Webb, ki je izvršil jednako drzno podvzetje.

* (Sreča v nesreči.) Pred nekaj dnevi je pasla v Gorenji Šleziji ob železniškem tiru uboga ženska gosi, ko pridrdra vlak. Ko hoče gosarica spoditi gosi s tira, da jih vlak ne povezi, zgrabi ta njo ter jo podere na tla. Vsi navzoči se silno prestrašijo, misleči, da je gotovo mrtva. Kako pa se začudijo, ko po vlakovem odhodu ženska, le prav malo poškodovana, zopet ustane ter gre na to

gosi past. Pala je namreč mej relse ter mirno le-
žala, dokler ni vlak odžvižgal.

* (Plemenitaš in hlapec.) V Fürsten-
waldu pri Frankobrodu ob Odri služil je že dlje
časa ubožen plemenitaš za hlapca. Bil je jako dober
delavec in vsi so ga radi imeli. Letos dobi plemen-
itnik od nekega šlezijskega sodišča izvestje, da
je po nekem oddaljenem sorodniku podedoval
200.000 gld. Vsi znanci mu privoščijo nepričako-
vano srečo.

* (Strela je udarila v cerkev.) V Tur-
novu na Češkem bila je pred kratkem huda ne-
vihta, pri kateri je strela udarila v stolp pokopa-
lišne cerkve, ki se je takoj unela. Zgorelo je vse,
zvonovi pa so se razstopili.

* (Nesreča na železnici.) Ekspresni vlak
meji Parizom in Bordeauxom skočil je v po-
nedeljek zvečer blizu postaje Jonzac s tiru. Stroj
in nekaj vagonov padlo je več metrov pod železniško
progo v gozd, ter so se popolnoma razdrobili. Stroj-
vodja in kurilec sta teško ranjena, šest potovalcev
je manj ali več teško poškodovanih.

* (Nasledki jeze.) V Szilagyerskem ko-
mitatu na Ogerskem šla je mlada posestnica sama
na ples. Njen mož je bil zaradi tega jezen in jo
ustrelil, ko se povrne splesu. Potem beži v gozd,
kjer se hoče obesiti. Ker se mu je vrstica, na
katero se je obesil, utrgala, hitel je domu in se
ustrelil.

* (Maček igrajoč klavir.) Dne 13. t. m.
ob 11. uri po noči klicalo se je iz družega nadstropja
v Mizarskih ulicah v Pragi: „Tatje! tatje! Prihi-
tela je policija, da bi ujeli tatu. Preiskali so vse
stanovanje, pa neso ničesar našli. Ko je hotela po-
licija oditi, začuje se iz sosedne zaprte sobe kaj
sumen šum in glas klavirja. Odprli so vrata in v
veliko veselje dobili velicega mačka, skakajočega
po odprtem klavirju. Občinstvo, katerega se je bilo
mnogo nabralo na ulici, je smeje se razšlo, ko je
zvedelo, kaka je bila vsa stvar.

„Sokol“

se uljudno vabijo, da pridejo v telovad-
nico k prostim vajam za Celje, ker bodeta
samo še dve skušnji in to jutri v petek
in prihodnji torek. Potem se naselijo
vojaki v telovadnico.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

20. avgusta.

Pri **Sionu**: Nadvojvoda Viljem, pl. Huner, Becker-
heime, Löwy, Hoffner, Roža z Dunaja. — Allodi, Sabec
s soprogo iz Trsta. — Sicherle s sinom iz Gorice. — Gal-
lika, Kurz, Hansamer, Grob, Burgi iz Švice.

Pri **Malič**: Bezenšek iz Plovidva. — Kucmany z
rodbino, dr. Werich iz Prage. — Ranzinger iz Kočevja. —
Humel iz Gorice. — Dr. Guastalla, Hertaus iz Trsta. —
Markovsky, Kraus, Deutsch, Just, Ulrich z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Zunder iz Mengša. —
Ruhri s soprogo iz Beljaka. — Šmec, Ahačič iz Tržišča.
Pri **bavarskem dvoru**: Loschke, Pirker iz Ko-
čevja. — Strache iz Podmoklega.

Pri **južnem kolodvoru**: Sturli, Prandi iz Trsta.
— Wolsegger iz Kočevja. — Bartel, Maček iz Ljubljane.
— Markel s Koroškega. — Žizek iz Malega Stajerja. —
Krischaber iz Budimpešte.

Umrli so v Ljubljani:

19. avgusta: Marija Horvat, častnikova vdova, 74
let, Kravja dolina št. 11, za akutnim pljučnim edemom. —
Avgust Kerhin, revidentov sin, 2 leti. Marije Terezije cesta
št. 26, za katarom v črevih. — Jakob Knez, delavec sin,
28 dni, Gruberjeve ulice št. 3, za katarom v črevih. —
Konrad Grimm, c. kr. višji inženir, 62 let, Križevniške
ulice št. 6, za srčno kapjo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 20. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 01	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	3 90	Surovo maslo,	80
Ječmen,	3 74	Jaice, jedno:	24
Oros,	2 25	Mleko, liter	8
Ajda,	4 71	Goveje meso, kgr.	59
Proso,	4 71	Telečje	60
Koruz,	5 04	Svinjsko	66
Krompir,	2 23	Koštrunovo	36
Leča,	10	Pišanec	45
Grah,	10	Golob	15
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	1 35
Maslo, kgr.	90	Slama,	1 45
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	64	„ mehka, 4	4 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
20. avg.	7. zjutraj	735.3 mm.	17.2° C	sl. vzh.	megla	
	2. popol.	733.9 mm.	31.0° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.2 mm.	22.7° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 23.8°, za 5.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.20	88.05
Srebrna renta	89.70	89.65
Zlata renta	107.85	108.30
5% marcna renta	101.25	101.25
Akcije narodne banke	978.—	978.—
Kreditne akcije	308.25	307.25
London	113.50	113.85
Srebro	—	—
Napol.	9.01	9.05
C. kr. cekini	5.40	5.38
Nemške marke	85.60	85.78
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	—	101
Ogerska papirna renta 5%	—	99
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	114
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	163
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	219

10 hektolitrov dobre stare
slivovke
po 58 gld. hektoliter proda (648—1)

Fran Prijatelj v Tržišči, p. Mokronog.

Hiša

v sredi trga v **Logateci** ob Tržaški cesti, pripravna za
vsako kupčijo, v kateri je že 8 let **prodajalnica** ter ima
dva **prostorna** magazina in poleg nje **sudnjak**, **proda**
se iz proste roke ali v najem dá. — Več pove lastnik
A. Rudolf v Logateci. (624—3)

Komí

dober prodajalec, **vsprejme se takoj v trgovino z**
mešanin blagom.

Ponudbe naj se oddajo z naslovom: „**Gorenjsko**“,
poste restante **Ljubljana.** (651—1)

Učenec

slovenskega in nemškega jezika zmožen, priden in pošte-
nih starišev, **vsprejme se takoj v specerijsko pro-**
dajalnico. Obiskaval bo tudi obrtno šolo. Kje? pove
upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (641—2)

Vabilo.

V nedeljo dne 24. avgusta t. l.

ob 4 1/2. uri popoldne

bode

cesarjevič Rudolfova vilenica
v Divači

svečano razsvetljena.

Ob tej priložnosti bode v vilenici izborna
godba igrala vesele poskočnice.

Ustopnina za osebo: 50 kr.

K obilnemu obisku vabi

(616—2)

gospodarski svet v Divači.

AMERIKO.

Vsi, kateri nameravajo po-
tovati v Ameriko, in to v

Novi York,

Baltimore, Južno Ameriko

i. t. d., ter se želé hitro, varno in prijetno voziti,
dobé natančnejša pojasnila v nemškem ali sloven-
skem jeziku, ako se pisмено obrnejo na tvrdko:

Karesch & Stotzky v Bremenu

koncesijoniran pošiljalni zavod za potnike s hitrimi
parobrodi: **Lahn, Saale, Trave, Aller, Ems,**
Elder, Fulda, Werra, Elbe.

Voznja traja le kakih 8 dni. Voznino
zaračunava izredno cenó.

SVARILO! Ker nemava v Ljubljani in na
Dunaji agentov, in se je često
zgodilo, da so potniki, ki so se dali pogovoriti, da
so tam vozovnice kupili, jih dobili mesto čez Bre-
men za druga pristanišča, in katere so zabarantali
za počasi vozeče ladje: Zato svetujemo vsem, da se
niti v Ljubljani niti na Dunaji z nikomur ne dogo-
varjajo radi oskrbljenja vozovnic.

(585—6) **Karesch & Stotzky**
odpravnika ladj v Bremenu.

Izvrstno, dobro ohlajeno
Graško marcno pivo
I. Graške delniške pivovarne in Puntigamsko
v steklenicah
s patentiranim zatvorom.
Naroča se pri gospodu **Gruber-ji** v glavni tobačni zalogi v
Ljubljani, Mestni trg št. 18. (645—2)

Staro-
preskušeno proti
želodélnim boleznim.
Rogatska Štajerska
deželna slatina Najboljša
osveževalna
pijača.
Tempeljski vrelec
in
Styria-vrelec.
Vedno sveža, najmočnejša polnitev v novosezidanaj
polnilnej jami z direktnim tokom iz studenca.
Dobiva se: Pri upravi slatine v Rogateci-Slatini, v vseh prodajalnicah mine-
ralnih vod, boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah in lekarnah in
v deželnej hiši v Gradci. (289—10)

Patentovane, vremenu uporne
Mineralne fasadne barve
Ludovika Christ-a, Linz ob D.
Zastopnik za Kranjsko gospod F. P. VIDIC & Co. v Ljubljani.
(347—11) so najboljši, najtrajnejši in najcenejši
materijal za poslopja, vreme in svet-
loba jim ne škodujeta, kažejo lep in
miren ton finejših peščenikov ter so
rahle, kar se v zdravstvenem oziru
ne more preceniti. Cenejšo so, kakor
vse oljnate barve. — Cenik, prospekt
in atesti zastonj in franko.
Zaboječek za poskušnjo gld. 1.60.